

Christelijk rentmeesterschap

Het rentmeesterschap van tienden en offers

Maleachi 3.7-10; 1 Korintiërs 16:1-2

Inleiding

De kerk is geroepen om het evangelie naar de naties te brengen. Daarom heeft het de taak om mensen te prediken en te discipelen in de vooruitgang van het koninkrijk van God. De kerk helpt ook mensen in nood door te beginnen met hun eigen leden (Galaten 6.10). De kerk heeft daarom tienden en offers nodig om haar taak op aarde uit te oefenen.

I. DE ONAFHANKELIJKHEID VAN DE KERK

1. De Kerk onafhankelijk van subsidies. De kerk is geroepen om het evangelie van Christus te verkondigen, en kan haar boodschap op geen enkele manier in gevaar brengen. Het heeft de voorkeur dat de plaatselijke kerk geen overheidssubsidies of politieke subsidies ontvangt, omdat dit ertoe kan leiden dat de kerk haar woord compromitteert en zich aanpast aan de eisen van regeringen en politici. God bepaalde daarom dat de kerk onderhouden zou worden door haar eigen leden die zich inzetten om het woord aan de wereld te brengen.

2. De Kerk onafhankelijk van de rijken

In Jakobus 2.1-4 zien we dat er geen vooroordelen in de kerk kunnen zijn. Het feit dat de rijken meer in een kerk kunnen bijdragen, betekent niet dat hij een verhoogde positie heeft in vergelijking met anderen. Zelfs als de kerk zijn donaties ontvangt van zijn leden, kan ze niet gedeeltelijk en voortrekkerij zijn op basis van het bedrag dat een lid kan bijdragen in vergelijking met anderen.

II. tienden en offers-Gods rechtvaardige vorm van kerk onderhoud

1. De letterlijke betekenis. Tiende is de gebruikelijke gewoonte waardoor een christen, die trouw wil zijn aan het onderricht in de Schriften, ten minste tien procent van zijn inkomen voor God apart zet als erkenning van goddelijke gaven. Zo erkent hij dat God de heer is van alles wat we hebben (Maleachi 3.7-10; 1 Johannes 10:26). Tiende is het minimum dat de gelovige voor God heeft. Dit breekt de barrières van arrogantie, hebzucht en egoïsme af. Tiende moet voor de Christen een spirituele herontdekking zijn die leidt tot materiële welvaart.

2. Conceptuele betekenis. Tiende is een tiende van een geheel. Het is om te bedenken dat God de bron is van al het materiële bezit (Psalm 24:1; 1 Cor. 10:26). Wanneer de gelovige erkent dat alles wat we hebben is Gods gave, behoudt hij een tiende van zijn inkomen om zijn overtuiging te uiten dat God bezit en geeft alles wat hij heeft.

3. Morele zin.

Tiende is een getuigenis van Gods creatieve goedheid. Als we decimeren, tonen we onze afhankelijkheid van God en zijn zegeningen. Tiende is de erkenning van Gods getrouwheid. Wanneer een gelovige weigert het te geven, is het omdat hij de heerlijkheid

van God nog niet volledig heeft erkend. Deze gelovige gelooft dat hij echt bezit wat hij heeft. Als we God met onze tiende toeschrijven, erkennen we automatisch de heerlijkheid van onze God (1 Kor. 10:26; Hag. 2,8).

4. spirituele zin. Overweeg drie redenen om de heer te decimeren.

a) erkenning van Goddelijke zegeningen. God is de gever van alles in het leven. De mens behoort tot God (Gen. 1:27; Ezechiël 18:4). De aarde behoort tot God (Psalm 24:1; Heb. 11:3; Col. 1:17; Psal 104:30).

b) aanbidding. Christelijke aanbidding is de bijdrage van de kerk aan Gods werk door middel van "tiende en offergaven" (1 Johannes 16:1-4).

c) geloof. Hoe waardevol zal tiende zijn zonder de uitoefening van geloof? Jezelf zonder geloof geven is vruchteloos religieus legalisme. Wanneer de gelovige een tiende van zijn inkomen behoudt, moet hij dat doen met geloof, in God en in zijn beloften, en in dankbaarheid voor Gods voorziening.

III. TIENDE IN DE BIJBEL

1. In het Oude Testament.

a) het voorbeeld van Kaïn en Abel (Gen 4:4-7). De leer van tiende wordt nog steeds geïdentificeerd in de begindagen van de schepping.

b) het voorbeeld van Abraham (Gen. 14:18-24). De eerste vermelding van tiende in het Oude Testament vindt plaats toen Abraham zijn aanbod aan de Heer bracht en het aan koning Melchizedek gaf.).

c) voorbeeld van Jacob (Gen 28:18-22)

d) Het voorbeeld van Mozes. De praktijk van tiende is in de wet voor het Israëliische volk opgenomen.

2. Tiende in het nieuwe Testament.

De praktijk van tiende geven door Gods volk dateert van vóór de wet. Zoals we hebben gezien, heeft ze het alleen in haar voorschriften opgenomen. Tiende heeft echter een nieuw perspectief op genade. Het beginsel dat God de ware eigenaar is van wat we hebben en dat alles bij hem hoort, omvat tiende.

a) het voorbeeld van Jezus (johannes 13:15). Jezus gaf een nieuwe dimensie aan het beheer van de financiën. Hij benadrukte in de eerste plaats de noodzaak om het hart gescheiden te hebben van materiële goederen (Matteüs 6:24, 33; Lukas 12:15, 21; 1 Tim. 6:16-19). Let op het gebod van rentmeesterschap dat door Jezus is vastgesteld in de volgende teksten (Matteüs 6:19-21, 33; 10:8; Markus 12:17; 8:36; Handelingen 20:35; Lukas 6:38).

b) Het voorbeeld van de vroege kerk (Handelingen 4:32; 2 Kor. 8:7). Ongetwijfeld brak de uitstorting van de Heilige Geest in de begindagen van de kerk de banden van hebzucht en egoïsme, en gelovigen hebben graag alles bijgedragen wat ze hadden. Een waarlijk herleven gelovige heeft een open hart om te geven en samen te werken. Dit is wat we zien in de Bijbel en in de geschiedenis van opwekkingen. Na Pinksteren zorgde de kerk voor filantropische zorg voor mensen in nood. Gedreven door de Heilige Geest, de eerste

gelovigen Verenigd en erkende de noodzaak van rentmeesterschap en, volgens de Bijbel, "had alles in gemeen" (Handelingen 4:32-35).

3. steun voor het christelijke ministerie. Paulus verklaart en doceert de kerk in Korinthe over het recht op steun voor degenen die werken in het christelijke ministerie, dat wil doen, om in de bediening te leven. Hij merkt ook op dat het beginsel van het handhaven van priesterambt in de bedeling van de wet hetzelfde is in de bedeling van genade (Matt. 10:10; Lucas 10:7; Galaten 6:6; Hebrëen 13:16).

Conclusie

De gelovige gelooft niet alleen omdat het een bijbelse verordening is, maar ook omdat hij graag helpt om het werk van de heer te handhaven. Tiende is een vorm van dankbaarheid jegens God voor de ontvangen zegeningen en de erkenning van zijn soevereiniteit over ons leven en bezittingen. Tegelijkertijddraagt de christen bij aan de kerk die het Koninkrijk van God voortzet en zich alleen op het woord van God inzet.